

stoffer, der indvindes i henhold til en tilladelse efter stk. 1, 2. pkt., til dækning af de særlige udgifter, der er forbundet med lovens administration.

Stk. 8. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsyn med råstofindvinding efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 9. Den, der udfører en boring på kontinentalsoklen efter de i stk. 1, 2. pkt., omhandlede råstoffer, skal inden 3 måneder efter udførelsen give Danmarks geologiske undersøgelse meddelelse om boringens beliggenhed og om de forefundne jordlag samt indsende prøver af de gennemborede lag. Inden for samme frist skal resultater af geofysiske undersøgelser og andre råstofundersøgelser indberettes til Danmarks geologiske undersøgelse.

Stk. 10. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at den, der foretager råstofindvinding efter stk. 1, 2. pkt., skal give oplysninger om indvindingsvirksomheden, bl. a. om art og mængde af de forekomster, der indvindes, og om anvendelsen heraf.

2. I § 4, stk. 1 og 3, ændres „ministeren for offentlige arbejder“ til: „handelsministeren“.

3. I § 5, stk. 3, ændres „§ 4“ til: „loven“.

4. I § 6 a, stk. 1 og 4, ændres „ministeren for offentlige arbejder“ til: „miljøministeren“, og stk. 5 ophæves.

5. Efter § 6 a indsættes:

„§ 6 b. Miljøministeren kan bemyndige en under ministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov eller i regler udfærdiget i medfør af loven er tillagt miljøministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser til ministeren, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne påklages til ministeren.“

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. juli 1978.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 259 af 9. juni 1971 om kontinentalsoklen trådte i kraft den 1. juli 1971. (Der henvises til Folketingstidende 1970-71, forhandlingerne sp. 2784, 4073, 6529, 6627, Tillæg A 2423, Tillæg B 1855 og Tillæg C 907). Loven blev ændret ved lov nr. 278 af 7. juni 1972, der trådte i kraft den 1. oktober 1972, jfr. bekendtgørelse nr. 409 af 14. september 1972. (Der henvises til Folketingstidende 1971-72, forhandlingerne sp. 2805, 3078, 6083, 6212, Tillæg A 1945 og Tillæg C 457).

Ifølge § 2, stk. 1, 2. pkt., i lov om kontinentalsoklen kan miljøministeren give tilladelse til på sokkelområdet at optage råstoffer, der før den 23. februar 1932 har været undergivet privatøkonomisk udnyttelse her i landet. Det derjer sig om materialer som f. eks. sten, grus, sand og ral.

Handelsministeren kan ifølge § 2, stk. 1, 1. pkt., tillade udforskning af de naturforekomster, som er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1. I forbindelse med udforskningen af disse naturforekomster kan der også blive tale om udforskning af ovennævnte materialer som f. eks. sten, grus, sand og ral. På baggrund heraf er det aftalt, at fredningsstyrelsen, som administrerer bestemmelserne om optagning af de samme ma-

aterialer, får lejlighed til at udtale sig, førend der evt. meddeles tilladelse til udforskning.

Bestemmelserne om optagning af de nævnte råstoffer på kontinentalsoklen svarer til de bestemmelser, der ifølge lov nr. 285 af 7. juni 1972 om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster på landjorden og søterritoriet gælder for optagning af råstoffer på søterritoriet.

Efter vedtagelsen af råstofloven (lov nr. 237 af 8. juni 1977) er reglerne for optagning af råstoffer på søterritoriet ændret fra den 1. juli 1978.

Da det er de samme virksomheder, der optager råstoffer fra søterritoriet og på kontinentalsoklen, er det hensigtsmæssigt, at der gælder de samme bestemmelser for optagning af råstoffer inden for begge områder. Ved råstoflovens fremsættelse i folkettinget den 9. marts 1977 (Folketingstidende 1976-77, 2. samling, sp. 386) gav miljøministeren derfor tilsagn om, at der i folketingsråret 1977-78 ville blive fremsat ændringsforslag til kontinentalsokkeloven, der bringer denne lovs bestemmelser i overensstemmelse med råstoflovens bestemmelser om optagning af råstoffer fra søterritoriet (lovens kap. 4).